

ВАРТОВА БАШТА

Вісник
Єврового Царства

“І зрозуміють, що я - Єгова”.

Екземпляр 35:15.

The Watchtower
Announcing Jehovah's Kingdom
Wartowa Bashta (Ukrainian Edition) Monthly
Ten Cents Copy - One Dollar a Year
\$1.50 in Foreign Countries

VOL LX МІСЯЧНИК № 11
Падолист (November) 1939

ЗМІСТ:

СУДЬБА РЕЛІГІЇ (Прод. часть 1)	163
Його пророки	163
Пророцтво Йоїла	163
Армії	164
СУДЬБА РЕЛІГІЇ (Часть 2)	169
Ридання	173

“ВИ СВИДКИ У МЕНЕ ЩО Я БОГ ГОВОРИТЬ ЄГОВА” - Іса 43:12.

Ukrainian Monthly, published by
WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY
117 Adams St., Brooklyn, N. Y., U.S.A.

OFFICERS
J. F. RUTHEGORD, *President* W. E. VAN AMBERGEN, *Secretary*

"Діти твої навчатиме мене сам Єгова, і великий мир і гаразд буде поміж синами твоїми." — Ісаї 54:13.

СВЯТЕ ПИСЬМО ВИРАЗНО УЧІТЬ

ЩО ЄГОВА є єдиний справдішній Бог, існуючий од віків до віків, Сотворитель неба й землі й Датель життя своїх сотворіння; що Дьогос був початком Його творіння, і Його активним чинником у творенні усіх речей; що Дьогос є тепер Господом Ісусом Христом у славі, одигнаний в усяку силу в небі й на землі, і є Головним Виконавчим Чинником Єгови.

ЩО БОГ сотворив землю для чоловіка і звершеного чоловіка для землі й помістив Його на ній; що чоловік добровільно переступив Божий закон і був засуджений на смерть; що з причини Адамового переступу всі люди родяться грішниками і без права на життя.

ЩО ІСУС стався чоловіком, і що чоловік Ісус перетерпів смерть, щоб набути ціну викупу для послужних з людства; що Бог воскрес Ісуса до божественної природи і виславив Його в небі понад всі інші істоти й понад всі інші імена й одягнув Його в усяку силу й владу.

ЩО ЄГОВА ОРГАНІЗАЦІЯ є теократичною якої ймя — Сном, і що Ісус Христос є головним Урядником її й правдивим Царем світа; що помазані й вірні посідовники Ісуса Христа в дітми Слону, членами Єгової організації й Його свідками, яких завдання й привади є свідкувати про всевладність Єгови, звіщати про Його задуми вглядом людства, як про не є записано в Біблії, і нести овечі царства усім, що бажать довідатись про них.

ЩО СВІТ скінчився, і Єгова посадив Господа Ісуса Христа на престолі влади, який скинув Сатану з неба й зачав устанавляти Боже царство на землі.

ЩО ПОМІЧ і благословення людей землі можуть прийти лише через царство Єгови під Христом, яке тепер зачалось; що наступаче велике діло Господнє буде знищення сатанської організації й устанавлення справедливості на землі, і що в тому царстві люди доброї волі, що переживуть Армагедон, будуть дальше виконувати Божий приказ "сповняйте землю" праведними людьми.

(Продовження з стор. 176)

⁴⁰ Продовжуючи відкривати жалюгідний стан що спричинено всюди між людьми, релігійними агентами сатани, Бог через свого пророка каже: "Бо вже звірре польове покликає до тебе, бо повисихали води в потоках, а огонь випалив в степу всю зелень". — Йоїла 1:20.

⁴¹ Релігійні провідники зробили життя жалюгідним для звичайних людей, що являються в дійсності 'в'ючними тваринами' і котрих П'єрархія називає "дітми церкви". Єгова тепер робить ясним, що релігія, котра походить від диявола, є відповідальна за голодне становище в "Християнстві" щоб почути Слово Боже. Зорганізована релігія являється ворогом Бога і пагубним ворогом для людей. На релігійні системи і релігійні звичаї Бог не посилає більше дощу, тобто благословеньств. Релігійні системи є назначені на знищення, котре вскорі прийде, коли робота сві-

ЙОГО МІСІЯ

ЦЕЙ журнал видається в тій цілі, щоб помогти людям пізнати Бога Єгову і Його задуми, як це вони є подані в Біблії. Він містить науку Святого Письма для особливої помочи свідків Єгови й усіх людей доброї волі. Він поміщує відповідний матеріал для проповідування через радіо й інші средства публичного навчання з Святого Письма.

Він точно тримається Біблії як авторитету свого навчання. Він зовсім вільний і відокремлений від усіх партій, сект і світських організацій. Він всеціло й безумовно стоїть за царством Бога Єгови під Христом, Його єдиним Сином. Він не є догматичний, а радше зохочує до уважного й критичного студіювання у світлі Св. Письма. Він не мішається в ніякі суверенності, ані його сторінки не є отворені для особистих справ.

Річна Передплата

У звучених Державах вносить \$1.00, в Канаді й інших краях \$1.50; у Великій Британії, Австралії, і в Південній Африці 6 ш. Передплату в звучених Державах треба вислати через поштової переказ, експрес ордер, або банковий переказ. В Канаді, Англії, Південній Африці й Австралії передплати треба вислати впрот до відділів у тих краях. З інших країв передплату можна вислати до біра в Брукліні, та лише через міжнародний поштової переказ.

Закордонні Біра

British 34 Craven Terrace, London, W. 2, England
Canadian 40 Irwin Avenue, Ontario, Canada
Australasian 7 Beresford Road, Strathfield, N.S.W., Australia
South African Boston House, Cape Town, South Africa

Письмо в кожному случаї адресувати на ймя Товариства.

(Цей журнал виходить у різних мовах.)

Всі щирі студенти Біблії, що з причини немочей, убожества або якогось нещастя не можуть заплатити передплату, такі можуть отримати Вартову Башту даром, якщо вони вининуть аплікацію до видавців раз у рік, зазначуючи причину такої аплікації. Цим ми радї помогти бідням, та постова регула вимагає письменної аплікації кожного року.

Увага до передплатників: Посвідку за отриману передплату нову чи відновлену ми не висилаємо, хіба є це попросить. На просьбу зміняємо адреси в протигу одного місяця. Один місяць перед скінченням передплати, висилаємо карточку-повідомлення з журналом.

Yearly subscription price, \$1.00; Canada and foreign, \$1.50. Entered as second-class matter February 14, 1924, at the post office at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

доцтва, а іменно: Божа "незвичайна робота" буде закінчена. Предостерегаюча остоорога мусить бути оголошена тепер, з тою ціллю щоб ніхто з релігійністів не міг сказати, що вони не чули відносно царства і крім того щоб ті серед релігійних систем, що є доброї волі могли знайти дорогу утечі. Це робота котру Бог давно предсказав і котра є "незвичайною роботою" для всіх, хто немає духа Господнього. Се Єгова робота в котрій Він аживає останок його людей і їх співтоваришів і обидві сі класи мусять дати належну увагу і точний послух Божим приказам. Вірний, помазаний останок і "інші вівці" Господні велико радуються, бо вони бачуть, що царство Боже під Христом і цілковите визволення є близько. Нехай всі такі пильно слухають і сповняють Господні прикази і пізнають Його замір і то є їх щоденним обов'язком.

(Дальше буде)

ВАРТОВА БАШТА

ВІСТНИК ЄГОВОГО ЦАРСТВА

VOL. LX

Падолист, 1939

№ 11

СУДЬБА РЕЛІГІЇ

[Переложено з анг. "Вартової Башти" з 15-го червня, 1939]

(Продовження)

Часть 1

*"Устами губить лицемір ближнього свого,
та праведники рятуються своєю прозорністю" — Проп. 11:9, анг.*

ЙОГО ПРОРОКИ

Бог Єгова знав від почину всі річі, що стануться і Він спричинив, щоб многі такі річі були предсказані і записані в Біблії і це для особливої помочі, потіхи і надії людей доброї волі, а головню тих, що будуть на землі при кінці світа де ми тепер знаходимось. Бог положив свого духа на вірних старинних мужах знані як "пророки" і порушив їх написати це пророцтво; котрі-то пророцтва є тепер в ході сповнення: "Се найперш знаючи, що жодне книжне пророцтво не діється своїм розв'язанням. Бо ніколи із волі чоловіка не вповідало пророцтво, а від Духа святого розбуджувані, промовляли святі люди Божі". (2 Пет. 1:20, 21) Промовляв один із цих пророків Єгови: "Дух Господень глаголе в мені, й слово його на язичі в мене", (2 Сам. 23:2) Дух Божий побуджував тих вірних старинних мужів що вони мали писати, і задля цієї причини вони не мали розуміння відносно тих річей про котрі писали. Вони писали захованим або закритим виразом (1 Пет. 1:10—12) річі, котрих ті вірні пророки не розуміли. Ті річі, про які вони писали під Божим розказом мусіли бути зрозумілі в певному часі, і Бог відкриває у своїм Слові, що Його волею є те, що ці пророцтва повинні бути зрозумілими після приходу Господа до свого храму і установлення позатипічного "намету Давидового", як вищесказано. (1 Кор. 10:11; Рим. 15:4) Бог сам приводить певні факти у сповненню Його пророцтв і посредством них і свого духа, Він дає змогу тим хто любить Його і хто шукає пізнати правду і дістати вирозуміння і оціненя тих пророцтв. У той час, як Його пророцтва стають зрозумілими, то з своєї ласки Господь уживає видавництва Вартової Башти, щоб дати до відома про них. Такі видавництва не стараються виразити опінію жодного чоловіка, але звертають увагу на пророцтва і фізичні факти які Бог перепроводжує і таким чином дають змогу кожному, хто посвятився Богу бачити і розуміти значіння їх. Ті що тепер люблять Бога, несуть свідцтво про той факт, що з 1918 р. Бог відкрив многі пророцтв котрі наперед не могли бути зрозумілими тому що не прийшов ще Його назначений час.

ПРОРОЦТВО ЙОІЛА

¹⁵ Вартова Башта зачинає тепер розглядання пророцтва званого в Біблії як пророцтво Йоїла

наводячи факти разом з пророцтвом щоб кожний міг бачити, що ми живемо в дню його виконання. Єрусалим був столицним місто жидів, або Ізраїльтянів. Він був місцем де Бог положив своє імя. Ізраїльтяни були Божим типічним народом. Вони відпали від їх угоди і віддалися релігійному практикованню, та переступленню Божого виразного приказа щодо них. Диявол навернув головню письменників та фарисеїв до своєї кошари і уживав їх там, і таким чином ті люди, яко духовенство між жидами, сталися головними зрядами сатани, щоб заманювати в тенети Ізраїльтянів або жидів. Той нарід, инакше названий "Єрусалим" був типом на "Християнство". Ті народи тепер на землі, що називають себе християнами і практикують те, що вони називають "Християнська релігія", становлять "Християнство", позатипом котрого були жиди з їх релігійними провідниками. Пророцтво Йоїла мало менше сповнення на Єрусалимові, а його дійсне або цілковите і остаточне сповнення є на "Християнстві". Бог зробив певну угоду з народом Ізраїля знану як "закон угоду". Жиди урочисто обітували, що вони будуть послухні всім условинам тієї угоди і без сумніву, що вони на початках були щирі в їх бажанню виконувати условини угоди. Та з бігом часу вони піддалися гіпокритичному практикованню релігії, відпали від Бога і сталися зрядами диявола. За часів апостолів Ісуса Христа групи щирих одиниць організувались в громади і були властиво названі "християнами", тому що вони наслідували Ісуса Христа і приложували їх найлутші старання слухатись Божого приказу щоб ступати шляхом Ісуса Христа їх Господа і Вождя. По часах апостолів деякі народи на землі прийняли те, що вони назвали "Християнська релігія", називаючи себе християнами і тому такі люди або народи добровільно увійшли в непряму угоду сповняти Божий закон і ступати слідами Ісуса Христа. Без сумніву, що ті з імені християни на початку щиро і пильно старались сповняти їх угоду з Богом. Та з поступом часу ті т. зв. "Християнські народи" впали під звабливий вплив релігії і відтоді практикували релігію, котру вони назвали "Християнська релігія". В дійсності нема такої річі, як "Християнська релігія" по тій причині, що християнство і релігія є абсолютно противне одне другому. Так звана "Християнсь-

ка релігія" ділала в протипвенстві волі Божій і на зневагу Його ім'я. Отже добровільні і свідомі почитателі релігії є гіпокритами і такі гіпокрити пожинали великі урожаї, і тепер, по всіх краях знавих як "Християнство" гіпокрізія має контролюючий вплив. Ніякій нарід зміж т. зв. "Християнства" немає жодного інтересу в Божім царстві під Ісусом Христом, але навпаки, протипвється йому.

¹⁶ Бог посилав своїх пророків дати осторогу Єрусалимові, що їх практикування релігії було гидотою в Його очах і Він спричинив, щоб вони були поінформовані відносно Його заміру покарати їх, хіба що вони скоро відвернуться від релігії. Між пророками котрих Бог уживав давати осторогу, був Йоїл. Пророцтво Йоїла було "перше написано" для користи тих, що сьогодні живуть на землі і котрі люблять Бога, а остаточно і цілковите сповнення того пророцтва взяло місце по приході Господа Ісуса до храму. Прихильники релігії між жидами оскаржували Божих пророків у веденні кампанії ненависті, і вони переслідували вісників Господа задля тієї причини. Так і сьогодні вірні чоловіки і жінки котрі по приказу Господа йдуть по "Християнстві" даючи свідцтво людям відносно сповнення пророцтва, є оскаржені у веденні кампанії ненависті. Релігіоністи ненавиділи Ісуса і переслідували Його, і Він сказав до своїх послідувателів ясно, що вони будуть зненавиджені задля тієї самої причини. — Йоана 15:19—22.

¹⁷ Пророцтво Йоїла має особливе значення для останка, Божих помазаних людей і також для Його "інших овець", Йонадабів, в теперішнім часі і безсумніву, було написано і є тепер зрозумілим, "нам на науку щоб через терпіння та утішення (з) писання мали надію". (Рим. 15:4) Пророцтво Йоїла робить натиск головно на слідуючі річі:

¹⁸ Божя робота названа у св. Письмі як Його "незвичайне діло", котре після Його приказу має бути виконана в "Християнстві" і котра мусить бути викінчена перед Армагедоном яко свідцтво і остереження до "Християнства"; що Бог уживає у виконанні цієї роботи людей "взятих для Його ім'я", разом з їх співтоваришами і через таких Він дає остереження головно для тих, що виглядали для себе спасення і чести і що були байдужі в пошанованню і оправданню Єгово-го ім'я. Пророцтво відкриває "лукавого слугу" клясу і "чоловіка гріха", "сина погібелі". Пророцтво предсказує, який буде наслідок Божого "незвичайного діла" для "Християнства". Воно показує утворення тоталітарного стану і повну взаємодію почитателів т. зв. "Християнської релігії" з диктаторами світа в опозиції до Божого царства.

¹⁹ Пророцтво відкриває трудність в котру впадуть правдиві християни, і показує повернення вірних одиниць з тієї трудності і виляття Божого духа на всяке тіло.

²⁰ Пророцтво показує злучені змагання релігіоністів, політичних і комерційних володарів, щоб знищити тих хто вірно служить Богу Єгови. Замість такої таємної змови і злученого змагання

зі сторони ворога знищити свідків Єгови стримавши їх від роботи, пророцтво показує, що вірні одиниці не є настрашені з причини тої змови, але що помазаний останок і їх співтовариші одважно і радісно йдуть уперед, виконуючи роботу після приказу Бога Єгови і Його Царя. Дальше це показує, що Єгова запрошує всі війська диявола виступити до боротьби і що наслідком має бути слава Єгови і оправдання Його ім'я. Пророцтво показує цілковите знищення релігії і побіду Божого царства справедливості. Ці правди тепер відкриті і в той час як стали зрозумілі помазаниками Господніми, сконечности приносять їм радість і надію.

²¹ Очевидно, настав Богом назначений час відкрити своїм людям вирозуміння пророцтва Йоїла і це є властивим і угодним Господу досліджувати його тут в подробицях. Читайте уважно Біблійні тексти, разом з іншими наведеними текстами з поступом цієї студії.

АРМІЇ

²² Отворення слів пророцтва показує, що воно було написано по приказу Бога Єгови: "Слово Господне до Йоїла Ватуїленка". (Йоїла 1:1) Імя Йоїл означає "Єгова [є Його] Бог". Позаяк особи не є важними і Слово Боже не написано для висщення осіб, то особиста історія Йоїла не є записана. Він був інструментом в руці Бога, котрому єдиному належить всяка слава і честь. При розгляді пророцтва або пророчого образу не є потрібним чи навіть властивим дивитися на писателів пророцтва або акторів і те, що вони читали як щось дивне. Ми повинні завжди держати погляд на Бога і Його роботу, яку Він виконує як в пророцтві, так і в сповненню, яка є дивною роботою, і тоді ми побачимо і оцінемо те пророцтво. Бог і Його робота є дивом; і дійсно, Він ділає у дивний спосіб у виконанні своєї волі. Бог уживав живих і неживих знарядів робити пророчі образи, і часом була ужита одиниця посвячена Богу, а часом ні, цим показуючи, що особа не є важна, а важним є всякого часу Бог. Ім'я пророка або актора і значіння того ж важним тому, що відкриває той факт, що Бог уживає їх до діла і виконання Його роботи.

²³ Йоїл був "сином Ватуїленка" котре-то ім'я означає "розширений Богом". Те ім'я відповідним чином звертає увагу на річі, що стались у зв'язку з виконанням пророцтва. Йоїл будучи свідком Єгови, представляв вірного помазаного останка, котрий становить свідків Єгови. Отець цих свідків є Бог Єгова, тому що вони є Його діти; ім'я отця Йоїла мало би звернути увагу на факт, 1) що останок був увільнений з неволі сатанської організації (Іса. 14:17; Іса. 52:2; Єзек. 37:12, 13; Пс. 116:16; Пс. 105:20) і (2) що уста таких були розширені або отворені Господом, щоб вони могли доручувати вість царства (Пс. 51:15; Пс. 78:2; Єзек. 3:27; Єзек. 33:22); і (3) що їх вуха були отворені щоб чути і сповняти прикази Єгови в рознесенню Його вістей. (Іса. 50:5; Іса. 35:5) Ті обидва імені, Йоїла і його отця, указують на той факт, що сповнення пророцтва написаного Йоїлом цілковито візьме місце по приході Ісуса

Христа до храму Бога Єгови в 1918 р. н. е., у "дню Єгови".

²⁴ Слово Господа котре надійшло до Йоїла було виразним приказом, котрий Йоїл мусів виконувати, і він мусів доручувати вість після Божого приказу. Подібно і 'народ взятий для Його ім'я' отримує припоручення від Бога Єгови і вони мусять слухатись Його приказів і виконувати їх через доручення Божої вістки всім, до котрих вони є послані: "Чуйте се, люди старезні, та й ви осадники цієї землі. Чи бувало коли таке за вас або за днів батьків ваших?" (Йоїла 1:2) Як здається то "люди старезні" згадані в цьому останньому наведеному вірші відносяться до тих, котрі спочивають на своїх власних лаврах, уважаючи свою мудрість значно вищу від інших і котрі гордяться тим, що вони дістали в минуштині, і котрі занедбали шанувати Бога Єгову. Вони, як указує св. Письмо, є тими, що стались самоназначеними "провідниками людей", і котрі навчають наук людських і таким чином запроваджують людей у блуд. Такі являються 'пророками, що вчать неправди'; 'провідники свого народу що поведуть його блудом'. (Іса. 9:15, 16) "Прийде нещасте за нещастям і (страшна) чутка за чуткою, і (марно) проситимуть у пророка віщби, та й не стане науки в священника й поради в старців". — Єзек. 7:26.

²⁵ "Люди старезні" і "осадники цієї землі" котрі йдуть за їх провідництвом не хотять щоб вістка була принесена до них, але та вістка таки посилається до них і їм приказано слухати її, тому що вона є "словом Господа". Та вість є звернена до тих, що зробили угоду чинити волю Божу, але котрі стались невірними і поламали ту угоду. Сьогодні релігіоністи, т. зв. "Християнської релігії", стоять в непрямій угоді бути послухними Богу, але вони не виконують їх часті угоди. Вони не є слугами Бога, але противно, зневажають ім'я Єгови. Бог не дозволить їм мати жодного оправдання за їх напрям ділання, але посилає їм своє слово і домагається, щоб вони звернули увагу на осторогу. Господь велить своїм свідкам нести Його вість до "Християнства" в теперішнім часі, рівнож і до тих що не просять або навіть і не бажають її. Свідки Єгови йдуть до людей і доручують їм вість Єгови, а головню серед вождів "Християнства". Це не є вістка ненависті, ані не є вона доручувана з причини ненависті, але є вона Божою вісткою доброї остороги і доручується після Його приказу повідомляючи всіх про Його замір оправдати своє ім'я.

²⁶ Як тільки свідки Єгови наближаються до таких людей релігіоністи тоді кажуть: "Дивно, що християни мають бути зайняті в цій роботі остороги духовенства і вождів 'християнства'!" Як здається, то такий є спосіб для них. Це дійсно є "незвичайним ділом" тому що воно є Божим "незвичайним ділом" і задля цієї причини це є Богом назначений час для тих 'сновидів' дістати осторогу. До них Господь каже: "Чи бувало коли таке за вас або за днів батьків ваших?" День гора на релігію й релігіоністів прийшов, і сповіщення його мусить зробити. Чи було перед

тим часом щось вчинене подібно тому що сталося на землі в дні "Християнства"? Перед 1918 р. коли Господь появився у своїм храмі включаючи так званий період "отців церкви", а головню в "період Ілії" церкви, коли Господь виконував роботу приготування дороги перед Єговою, чи було там щось подібне цьому? З тої причини що робота, котра поступає в цьому часі і виконується після приказу Всемогучого Бога, подібности ніколи не мала, щоб чоловік пам'ятав, це робить ту роботу "незвичайним ділом" в очах т. зв. "християнів-релігіоністів". Це в дійсності є Боже "незвичайне діло" яке сповіщає про наближення "Його діла, Його діла дивовижного". Для духовенства, "лукавого слуги" класи і "вибраних старших" це виглядає вельми незвичайним, що чоловіки і жінки котрі називають себе християнами повинні бути зайнятими в даванні остороги іншим, котрі також називаються християнами.

²⁷ Приготування цієї роботи, щоб дати осторогу "Християнству", являється надзвичайним Божим приказом, як слідує: "Перекажіте се дітям вашим, а діти ваші нехай перекажуть своїм дітям, а сих діти — дальшому родові". (Йоїла 1:3) Ця робота тепер є настільки незвичайною для релігіоністів, що стала предметом до обговорення. Ніколи вже більше не буде подібної роботи на землі, тому що ця робота є остаточним остереженням. Деякі жителі землі чують ту осторогу і зважають на неї і присядуються до класи Йонатана або Йонадаба, котрі становлять "інших овець" Господа, "велику громаду", але члени котрої є малі числом в порівнянні з релігіоністами.

²⁸ Тоді Господь дає осторогу через пророка відносно надходячого спустошення яке мало власти на Єрусалим, а пізніше на позатипічний Єрусалим, себто "Християнство", і котре цілком обнажить той край: "Що полишила гусениця, іла сарана, що полишила сарана, точили черви, що жод червів зоставалось, жуки те доїли". — Йоїла 1:4.

²⁹ Ужита тут мова указує на ряд шкідників, що прийшли, але в сповненню пророцтва воно не відноситься до буквальних шкідників що пожирали збіжжя фермерів по 1918 р., а тим більше сповнення того пророцтва тепер не відноситься до буквального города Єрусалиму. Шкідники, згадані у четвертому вірші, Єгова називає "військо моє велике" (Йоїла 2:25), і котре-то велике військо спустошить землю.

³⁰ Після перекладу *Роттердама* і примітки під текстом є зазначено: 'повзуча сарана (пожерателі які не здійснюють перельоту); зроївшася сарана (рід виступаючий численними роями)'. Лихо згадане в тексті є чотирикратне, і являється тим самим лихом, яке є зображене в Одкриттю 9:1—12 де Єгова предсказав, що Він пішле своїх свідків уподоблених до сарани, яко покарання на "Християнство". Те покарання будучи чотирикратним показує, що воно спричинить цілковите знищення поживи або покарму, котрим "Християнство" і його проводарі, кормили людей. [Нині правда являється бичем, котра виявляє покарм, заготовлений "Християнством" як пожива для людей, що то є цілковита брехня і без жод-

ної життя-даючої чи життя-підтримуючої вартості. Божя вість доручувана через Його посланих цілком викриває релігію, що вона походить від диявола, і через те провадить людей в сіті диявола і остаточно до знищення. Те лихо приходить наче ті шкідники слідуєчі одні за другими не залишаючи нічого із покарму або незайманих пасовищ "Християнства". Вість правди відкриває, що релігія є ложна і смертна, і та вість являється четвертим і останнім караючим бичем після котрого вже нічого не залишається. Річчя книга свідків Єгови за 1937 рік помістила деяку важливу інформацію відносно викриття релігії. Що ця вість не є вісткою чоловіка і не дається з причини ненависті чи злої волі, а дається тільки в послухненні до приказу Всемогучого Бога, є показано із того, що настане, а іменно:

³¹ Текст викриває одиниць котрих розбудили яко сплячих і п'яниці, що стали плакати п'яними слізьми: "Прокиньтесь, п'яниці, й плачте, ви всі, що любите вино попивати, затужіть по виноградному соку, бо його однято од уст у вас!" (Йоїла 1:5) Бог закликає їх пробудитись; але пробудитись до чого? До того факту, що горе охопить їх і що те горе є вираженням Божого гніву проти тих, що знехтували і поламали угоду до якої вони були залучені слухатись Його. "Християнство", а головню релігіоністи були остережені Богом Єговою, та вони не прийняли тої остороги. Те, що Єгова тут каже через свого пророка відноситься до "Християнства" з сильнішим натиском чим до типічних людей Єрусалиму, тому що люди "Християнства", називають себе дітьми Бога і слугами Всевишнього, однак з усякої користі і нагоди що отримали в минувшині вони стали лише більшими майстрами в лицемірстві. Те, що Бог сказав до Ізраїльтян через Мойсея, тепер відноситься з більшою силою до удаваних почитателів, котрі є релігіоністами, а іменно: "Коли ж не слухатимеш голосу Господа, Бога твого, і не старатимешся сповняти всі заповіді Його і встанови, що заповідаю тобі сьогодні, так прийдуть на тебе всі ці прокляття і справдяться над тобою". "І стане твоє небо, що над головою твоєю міддю [жарке, пекуче, без дощу], і земля що під тобою залізом [висушена на порошок, тверда, без вологи]. Замість дощу сипатиме Господь на землю твою порохами та піском [обставини, які виринуть в "Християнстві", після Божої армії, позатипічної сарани, що з'їла усе]; з неба падатиме се на тебе, поки не згинеш". "Побиватиме тебе Господь шаленням і сліпотю і одеревенінням серця". — 5 Мойс. 28:15, 23, 24, 28.

³² П'яниці, чуючи приказ Господа пробуджуються до певної міри; та чи пробуджуються вони в радості? Ні, противно, Господь каже їм: "Прокиньтесь, п'яниці, й плачте; затужіть". Вожді "Християнства", через довший час були під впливом сатанського вина виготовленого із "земного винограду" і перебували в п'яному остовпінню. Замість розкаятися і плакати тоді коли заздалегідь їх остерігалось і цим чином попереджалося, що приходить на них, вони пробуджуються в той час, коли нещастя приближається

на них. Вони чули вість протягом роботи церкви "періода Ілії" і зневажили нею, і тепер, коли Армагедон є дуже близько, вони дістають сильне потрясення. Політичні речники, що обдуманно намагались ошукати людей, і dokonали цього; релігійні торговці, котрі гіпокритично заявляють, що представляють Бога і Його Царя, але котрі представляють диявола і завели людей в диявольські тенета; і міняйли грошей, котрі уживали політиків і релігію, щоб dokonати свої крайньо-самолюбні діяння; всі такі міцно упоєні вином Вавилону, яке сферментував ім сатана, і всі стали п'яними, і впали в остовпіння, забуваючи Бога, і цілком знехтували їх повинність по відношенню до своїх ближніх. Будучи крайню самолюбними, а п'янство ще побільшило їхне самолюбство, вони дожидають лише особистої вигоди й ніколи не шукають чинити добро своїм ближнім і всякого часу безчестять імя Всемогучого Бога. Ці три названі елементи становлять урядових чинників серед жителів землі і є ужиті сатаною щоб контролювати народами землі. Вони упоєні брехнею сатани та лукавою хитростю, і несуть до людей. Вони много п'ють сатанського вина і дістають бурний вплив від нього і стались безрозсудними і буйними, і живуть в самолюбному задоволенню. Сатана провадить їх в пастку при помочі релігії, і вони були легко запроваджені по тім, як випили чашу котру сатана приготував для них. Відносно цього Єгова через свого іншого пророка каже: "Бо й вони од вина спотикаються й збиваються напоями з дороги; священник і пророк спотикаються від оп'яняючих напій; поконані вином, ходять, мов безглузді від напою; в пізнанні похибляються, помиляються в осуді. Столи в них повні гиду й блювотини, нема чистого місця". (Іса. 28:7, 8) І так Бог описує нещасний стан "Християнства" котре називає себе представителем Всемогучого на землі. День розплати приходить і Господь через свого натхненого слугу, каже до тієї товпи: "Ануге ж ви, багаті, плачте ридючи над злиднями вашими, що надходять. Багатство ваше згнило, і шати ваші міль поїла. Золото ваше та срібло поржавіло, і ржа їх на свідчення проти вас буде, і з'їсть тіло ваше, як огонь. Ви склали скарби на останні дні. Ось, плата робітників, що порали ниви ваші, задержана од вас, голосить; і голосінне женців до ушей Господа Саваота дійшло. Розкошували ви на землі та буяли; повгодовували серця ваші, мов на день заколення". — Якова 5:1—5, анз.

³³ В усій тій п'яній гультайні і розбещеності між народами землі нині провідничить релігія. (За це що провадарі релігії лицемірно називають себе слугами Бога і спротивились Слово Божому, злучились і стали частю сатанського світа, релігійний елемент є уподоблений до перелюбної жінки. На вигляд вони можуть бути цілком невинні так далеко як це можна віднести до тіла, вимовляючи м'ягкі і ласкаві слова, коли в той самий час внутрі вони мають незаконне споріднення з чинниками сатанської організації, котрі є названі "теперішнім лукавим світом". Тим-то каже Слово Боже відносно них: "Перелюбники і

перелюбниці! Хіба не знаєте, що любов світа сього — вражда проти Бога? Оце ж, хто хоче бути приятелем світу, той стається ворогом Бога". (Якова 4:4) Господь вживає гострої і виразної мови, щоб відкрити мерзенний стан релігійних систем, уподобляючи їх до блудниці з затьмареними очима. Бог не пом'якшує слів, а промовляє до них виразно, щоб ніхто не мав вимірки не розуміти їх, і коли ці слова повторюються в присутності релігійністів, тоді вони стають сильно розлючені і жадають знищити тих одиниць, котрі принесли цю вістку до їх уваги. Тоді Господь звертається до тих, що чують і слухаються Його голосу, і каже: "Ходи, я покажу тобі суд блудниці великої, що сидить над многими водами [народами]; з котрою блудили царі земні, і вливались вином блудодіяння її, ті, що домують на землі". "А на чолі її ім'я написане: ТАЙНА, ВАВИЛОН ВЕЛИКИЙ, МАТИ БЛУДНИЦЯМ І ГИДОТАМ ЗЕМЛІ". — Одкр. 17:1, 2, 5.

³⁴ Завважте це в гармонії із Св. Письмом, що три повисше згадані чинники (Йоїла 1:2, 5), які панують на землі є п'яні "з причини молодого вина". Молоде вино скоро приводить до сп'яніння і диявол доглянув за цим, щоб задосить молодого вина з своєї винниці, витисненої з земної виноградини, було сферментовано і подано "Християнству" по 1918 р., коли він був скинутий з неба на землю. (Одкр. 12:1—12) Молоде вино є спокусливе, і спонукає сотворіння вихвалити себе, а зневажати Бога Єгови. Сатанське "молоде вино" спершу явилось під виглядом "Ліги Народів", що стала заміною Божого царства і котруто релігійністи привитали яко таку. Вона була оголошена яко средство до правління і влаштування землі. Правлячий чинник, як тільки став споєний цим "вином", легко тоді був запроваджений в сіті диявола через надання найвисшого значення державі, возвелічення її, або світського правительства понад Бога Єгови. Ті п'яніці, будучи вельми п'яні від вина диявола, тоді злучилися в те, що є знане як "тоталітарне правительство" або правління через свавільних диктаторів. Просуваючи свої звідничі плани, щоб обдурити людей, там, де вважається, що існують демократії, диявол виробляє інші плани ідололокловства, виставляючи державу вище Бога, і вводить у дію примусове салютування прапорів, щоб клятву вірності брали ті, що є природними горожанами тої держави, даючи почесні людям, а головню возвелічуючи політиків і релігійних вождів. Незважаючи на всяке зворушення і безладдя на землі політичні провідники гучно проголошують: "Ми мусимо мати більше релігії яко лік від злигоднів народів землі". Не те, що ми повинні повернутись до Бога і Його царства, але до релігії, ось на чому вони наполягають, що є цілковитим вимислом диявола. Жорстоко і підступно тоталітарні і диктаторські плани поступають вперед і тепер диктатори стались зухвалі і горді та сформували блок держав включаючи Німеччину, Італію, Японію і інші держави, а на верху того об'єднання умістилась у великій пишності т. зв. "духова" Римо Католицька Герархія і гордо носить у своїм поведінню, даючи

відповідними дозами заспокійливий лік, щоб при удаваних змаганнях створити сатанське правління або вино цього світа, що видається бути солодким вином. Це є лише мізерний опис теперішніх обставин і це є добре знане всім думаючим, що ці обставини є далеко гірші, чим тут описані. Світ сьогодні знаходиться в таких обставинах, що людськими словами не мож влястиво описати їх. В краю так званім "Християнство", Боже святе ім'я є зневажене і Його царству чиниться опір, а ті три чинники згадані повисше втягуються в нищій стан через надужиття сатанського молодого вина.

³⁵ Зараз по викінченню Світової Війни і описля, релігійні провідники негайно пішли в політичний табір, і три чинники вищезгадані зачали діяти разом більш повно і з того часу підхмелля між ними збільшилось. Релігійністи тоді завважали, що настав час для них радуватись зі своїми союзниками, політичними і торговельними великанами і володіти землею замість Божого царства під Ісусом Христом. Вони роблять багато шуму і крику, і їх веселощі були завдяки сп'яніння молодим вином Вавилону, яке приготував для них сатана. Через століття релігійністи старались, як вони часто заявляли, привести світ до церкви, однак в модерних часах, релігійна організація знана як "Християнська релігія" і "церква" пішла прямо в політичний, світський табір, і всі упилися до огидного стану молодим вином "земної виноградини". Їх бурхливі веселощі будуть короткотривалі. І чому? Господь через свого пророка відповідає на це питання: "бо Його однято од [їх] уст". Замість веселості вони почнуть голосити як Бог зазначив в цьому пророцтві. І що ж зупинить поздоровлення облудних володарів землі? Відповідь є ця: "незвичайне діло" Єгови. Але як? Єгова післав своїх людей, котрих Він вибрав в народ, яко людей для свого імя і таким Єгова приказав проголошувати імя Єгови, і Його Царя і Царство. Вість правди повідомляє про імя і Слово Бога Єгови, відкриває вищезгадану злуку релігійністів і їх релігію як обман і підступ створене дияволом, щоб ошукати і знищити народи землі. Вістка небесного царства показує, що релігійна злука намість дістати Боже призначення становить гидоту в Його очах, і тому Бог Єгова сповіщає судьбу релігії і релігійних вождів і відкриває, що такі повинні були цілком стерті в Армагедоні. Після Світової війни, Бог Єгова постарався і порушив своїх слуг ужити радіо, звукові машини, друкарські прилади і інші средства, щоби розносити Його вістку між людей і оповіщати про Його імя, Царя і царство людям, і це вельми розсердило п'яниців і перешкоджає їх поздоровленням. Отже, їхня радість є однята, як каже Господь, од їх уст, через поразу, котрі Господь насилає на них, а це є позатипічна сарана Єгови, яка несе караючу вість. Відкинувши Христа, Царя світа, релігійністи і їх союзники не мають доступу до радості Господа і через те вони не 'п'ють з плоду виноградини нове з Ісусом Христом в Його царстві'. Лише Його вірні слуги споживають це. (Мат. 26:29) Таким чином ті, що люблять Господа, Його явлення і Його Царство,

можуть брати участь в питтю нового вина Господа з дійсною радістю з Ісусом Христом, котрий зібрав їх до храму.)

³⁶ Сатанський видимий правлячий чинник на землі, себто, державна організація, є названа у Св. Письмі під символом "звір"; земля є символом видимої часті сатанського світа, включаючи людей, що попирають її. (2 Кор. 4:4) Коли Ісус Христос, Цар, явився в Божому храмі, сатана впровадив свою заміну за царство і тоді настав час для Бога зачати вираження свого гніву проти огидних речей сатани. "І почув я з храму великий голос [Бога, там присутнього в представництві Ісуса Христа], що глаголав семи ангелам: Ідіть і вилийте чаші гніву Божого на землю. І пішов первий, і вилив чашу свою на землю; і обкинуло людей злим і лютим боляком, тих, що мали п'ятно звіра [державна організація сатани], і поклонились образіві його [звіра, союз державних сил, щоб володіти]". — Одкр. 16:1, 2.

³⁷ Божа вістка проголошувана після Його приказу, Його вірними свідками на землі, тоді вельми занепокоїла політиків або релігійоністів і їх союзників, котрі згодилися володіти землею, і тоді зачалось неабияке переслідування свідків Єгови: "А п'ятий ангел вилив чашу свою на престол звіра, і стало царство Його темне. І кусали язика свої від болю; і хулили Бога небесного задля болючів своїх, а не покаялись від діл своїх". (Одкр. 16:10, 11) Фізичні факти, що взяли місце по 1926 р., показують сповнення цього пророцтва, висказаного в Одкриттю.

³⁸ Нехай ті, що люблять Єгову і Його царство, завважають на почин поступу Єгового "незвичайного діла", і оціняють його, нехай вони радуються і прославляють Єгову, що дозволив своїм слугам мати часть в цій роботі. (До тих вірних одиниць Господь тепер промовляє через свого пророка, а іменно: "Бо наступив на мою землю народ дужий, що його й не злічиш. Зуби в його — левині, челюсті в його, як у левиці". (Йоїла 1:6) Народ описаний в цьому тексті як "народ ... що наступив", є Божий святий народ, або люди для Його імя, вибрані зі світа ради Його імя (1 Пет. 2:9, 10; Деян. 15:14), і такий народ є представлений на землі через останка Божих помазаних людей. Ті, що співтоваришають з останком, є громадою без числа, що складається із тих, що є люди доброї волі до Бога, і становлять Господніх "інших овець", і котрих серця є праві, і вони радуються із Божим святим народом і всяку роботу вони виконують в гармонії. Тлумачення цієї часті текста (Йоїла 1:6) після конкорданції Стронга є: "Фігурально, в значінню велика кількість; зграя (яко ж сарана)". Завважте, що в Йоїла 1:4 Бог посилав на "Християнство" сарану, пожерти і спустошити продукти того краю. Сарана працює спільно, точно, як Божий святий народ, гармонійно виступає вперед до діла. Вони не мають земного царя, але ними провадить Господь, невидимий Цар: "В сарани немає царя (земного), а вся вона, мов військо, полками виходить [(є замітці на полях) зібрана разом]". — Прип. 30:27.

³⁹ "Народ", представлений тут символічно сара-

ною "наступив на мою землю", говорить Господь, т. є., на невірну Юдею в меншому сповненню, а тепер, в цілковитому сповненню, на "Християнство", котрого-то народи заявляють, що вони є позатипічні Юдеї, або ті, хто хвалить і служить Богу, однак такими не є, і тому являються лицемірами. Релігійоністи заявляють, що "Християнство" це Божа земля. Вони практикують те, що вони називають "Християнська релігія", але котра в дійсності є зневаженням Божого імя. Це є та "земля", до котрої Єгова велить своїм свідкам, що є представлені сараною, вторгнутися з вісткою гніва проти лицемірства, і проголошення вістки правди жалить тих лицемірів, і їх пасовища стають спустошені.

⁴⁰ Це є важним тут завважати, що той "народ", який приходить на землю щоб спустошити її, не є зайнятий вбиванням людей ані не чинить фізичне насильство жодному сотворінню чи звірові. Той народ, уподоблений до сарани, не вдається до вживання меча ані до жодного іншого знаряддя насильства. Збитки були спричинені, як зазначено в пророцтві, рослинності, що росте на землі, і котрою кормляться люди. Пророцтво в його меншій сповненню в часі Йоїла завдало великої шкоди Ізраїльтянам, і це сталося через скупчення живих, пересуваючихся сотворіннь, що прийшли із зовні Палестини і через те були чужоземними для того краю. Так і в подібний спосіб в дійсній сповненню нині на "Християнстві", рої пересуваючихся живих сотворіннь приходять на "Християнство", та не займаються фізичним насильством, але ця армія винищує поживу або покарм, котре "Християнство" приготувало і запросило людей споживати і котрих-то людей старалися утримувати і морити голодом. Є це безперечним доказом, що ця вістка проголошувана в присутності людей включаючи правлячий елемент, яка винищує те, що "Християнство" продукує в напрямку так званої "духовної" поживи. Свідки Єгови і їх співтовариші, що несуть вістку, не займаються працею ненависті, як не могло це бути сказане, що сарана пожерла рослинність з полів із-за ненависті. Свідки Єгови проголошують правду, бо так Бог приказав, що вони мусять робити це. Отже, так само станеться і вираження Божого гніву проти лицемірства, через котре люди були обмануті і ім'я Боже зневажене.

⁴¹ Далше описуючи вторгаючуся армію Господа, записка (Йоїла 1:6) зазначає, що той народ "дужий [одважний (Ротердам)], що його й не злічиш". Вони є сильні і одважні тому, що їх вислано в потугі і силі Господа і є підтримувані вічною і неограниченою силою. (2 Парал. 16:9; 5 Мойс. 33:27) Що їх "не злічиш", то це є правдою відносно них, як це було сказано відносно насіння Авраама. (1 Мойс. 15:5) Те число, коли порівняти з масою людства, є малим, однак із-за їх ревності і їх зорганізованої, гармонійної діяльності, свідки Єгови і їх співтовариші є уподоблені сьогодні "Християнством" до війська "що його й не злічиш". "Зуби в його левині"; бо вони є подібні до їх Голови і Господа, Ісуса Христа, котрий є "Лев, що з роду Юдиного" і за котрим останок

ступає в послушенстві до Його наказу. "Челюсті в Його [т. є. Ісуса Христа великого Лева] як у левиці". Ісус Христос не знає поразки, і Він розриває на кусні всяке лицемірство, яке стягає зневагу на імя Єгови, і Його правдиві послідователі мають частку в цій роботі. Релігійна злука, що сидить тепер в сідлі у ролі тоталітарного і свавільного володаря, поступає вперед. Навіть в краю знанім як "демократичний" гіпокритство практикується проміж многими правлущими чинниками, які висловлюються голосно проти диктаторів, коли ж в той самий час поступово просуваються наперед з диктаторськими методами, щоб запровадити сувору регламентацію життя і контроль над народами, і відібрати всі їх свободи. Духовенство і інші релігійні вожді обстоюють і сприяють в прийнятті законів примусового салютування прапорів, і законів, котрі ставлять державу понад Всемогучого Бога і Його Царя. Ніколи в історії чоловіка не було так много лицемірства практиковано як тепер, і в практикованню лицемірства релігія провідничить, а політичні оратори кричать: "Ми мусимо мати більше релігії". Релігійні товариства роб-

лять удаваний вигляд захитників свобод людей, а головню свободи мови, свободи друку, і свободи почитання, але в той самий час вони є активні у створенні законів, щоб відібрати від людей всі такі свободи. Так точно як Бог предсказав через свого пророка, вони 'з нещастя роблять закон' і зраджують тих, що люблять і служать праведності. (Іс. 94:20, 21) Духовенство сьогодні приходить перед законодавчі органи і обстоює в прийнятті таких законів, щоб позбавити людей свободи мови і почитання. Релігійні провідники і їх союзники стараються знищити тих, що служать Богу, так як це Єгова предсказав, що такі гіпокрити устами гублять ближнього свого; і гіпокрити роблять це тому, що Божя вістка відкриває всім чесним людям їх задум. Для потіхи і надії своїх людей тепер на землі, Єгова давно тому предсказав нинішню значіння виконання свого "незвичайного діла" і яку частку Його вірні люди тепер на землі можуть мати в тій роботі.³ поступом студії і вирозумінням пророцтва Йоїла люди доброї волі до Бога будуть радуватися і тому ми радимо всіх таких уважно студіювати те, що наступає.

СУДЬБА РЕЛІГІЇ

[Переложено з англ. "Вартової Башти" з 1-го липня, 1939]

Часть 2

"Се надходять дні, говорить Господь Бог, що пішлю голод на землю, — не голод хліба, та й не жадоху води, а жадоху почути Божє слово". — Амоса 8:11.

Єгова виповів судьбу релігії взагалі, а головню судьбу, так званої "Християнської релігії". Ця остання особливо зневажає імя Єгови. Ця релігійна система із-за уживання імени Христа є нарукою і зневагою для Божого святого імя і є лицемірною від початку і до кінця. Це є підтверджуючим доказом, що релігія є витвором і інструментом диявола, впроваджена в діяльність з тією ж самою ціллю ошукувати людей і зневажати імя Єгови. Диявол пішов своїм власним шляхом крутарства і лукавства, і так іде без перешкоди аж до Богом назначеного часу виступити до діла, і тоді, як Писання виразно показує, Єгова виправить силами диявола і справедливо приведе їх на відповідне місце для знищення, після своєї волі. Єгова тепер відкриває своїм вірним людям ці правди, щоб їхня віра і надія могла бути сильною і не слабула. Кормлячись Словом Божим вірні свідки радуються, знаючи, який буде кінець.

² Не може бути найменшого сумніву, що між релігійністами тепер існує великий голод в краю знанім "Християнство", щоб чути Слово Божє. Той обрїк, котрий релігійні вождї піднесли і роздають людям немає жодної харчової вартости, і замість дати життя, мир і щастя людям, то той корм дає їм смуток, духову хворобу і смерть. Достаток правди є в Божій організації і це, що проголошували свідки Єгови становить виразний контраст до обставинів голоду, які існують серед

релігійністів. Бачучи наслідок на своїх пасовищах з причини проголошення правди і що їх пасовища стають спалені, релігійністи ридують і стараються знищити вірних чоловіків і жінок, котрі, яко Божі слуги і під Божим розказом звертають увагу людей на правду і указують їм на дійсний життя-даючий і життя-підтримуючий покарм, о котрий Господь постарався для тих, що люблять Його.

³ Божий зібраний святий народ, вибраний і оружений Господом щоб звіщати Його імя і ужитий тепер для тієї ж цілі, — з'являється на сцені після Його наказу. Вони прийшли без всякого бажання чи причини уживати фізичну зброю проти кого-небудь. Той народ не уживає фізичної зброї, але виконує роботу спустошення і винищення гіпокритичної релігії і релігійних систем, і відносно цього Божий пророк каже: "Мій виноградник він спустошив, фіговину обломив, облупив її з кори й відкинув, — тільки галузки її біліють". — Йоїла 1:7.

⁴ Край "Християнства" промовляючи через своїх релігійних вождїв називає себе Божою "виноградною", себто, видимим виразом Його царства на землі, і навіть голова релігійної системи називає себе "намісником Христа". Таке заявлення є цілком фальшиве і лицемірне до кінця, та Бог дозволяє їм робити таке заявлення і йти до границі і тоді предсказує судьбу релігії

і тих, що її практикують. Бог посилає своїх слугів, помазаного останка і їх співтоваришів, своїх "інших овець", доручити Його вість проти релігії, і така вість показує, яке в дійсності є "Християнство". Та вість відкриває, що релігія є обман, сить і здирство, засвідкувала про себе, що знаходиться в протилежності до християнства і являється ложним представництвом Христа. Проголошувана правда показує, яке християнство є правдиве і що християнами являються ті одиниці, котрі вірно служать Богу Єгови і Ісусу Христу, Його Царю. Релігія є показана як спустошена і безовочна взглядом Бога, тому що вона є проти Царя і Царства. Правда відкриває, що "Християнство" немає причини до радості але є порожнє і пусте, немає "радості перед Господом" і часті в Божому царстві котре оправдає Його святе ім'я. "Християнство" яке практикує так звану "Християнську релігію" не приносить радості чи утіхи ні Богу, ані чоловіку. (Суд. 9:13) Є це великим нещастям для тих, "що люблять попивати вино" Вавилону і котрі стались "п'яницями" від того вина і котрим Господь велить пробудитися і розглядіти свій плачевний стан. (Йоїла 1:5) Чуючи цей аларм з уст Господа якого передають Його вірні свідки на землі, робить релігійністів вельми розлюченими, і вони піняться і погрожують всякого рода насильством проти свідків Єгови і чинять те, що вони можуть докониати в своїй дикій пристрасті.

⁵ Як Єрусалим був природнім насадом Господа і стався невірним, так "Християнство" через століття називало себе, що є Божою "виноградною", отже було в непрямій угоді щоб поступати згідно неї; через те Бог каже відносно нього тепер, як "моя виноградина", "моя фіговина".

⁶ Ісус Христос і члени його тіла є "деревами справедливості, насадом Єгови", що приносять славу імені Єгови. (Іс. 61:3, А.П.В.) "Християнство" голосно називає себе деревами Божого насаду, але те заявлення є фальшивим і, замість приносити радість Господу, вони стягають велику зневагу на Його ім'я. "Християнство" довгий час називало себе "фіговоною", але воно не принесло ніякого овочу на славу Господа. Тому каже Господь: "Він ... обломив мою фіговину [(після Роттердама) оберне ... мою фіговину у тріски]; Господня вість послана тепер через Його вірних свідків відкриває, що "Християнство" є абсолютно безплідне і безвартісне, бо воно залишило Бога і Його царство і шукало підтримки від сатани і через те являється тепер деревом з обдраною корою, сухе і мертво. "Християнство", будучи одним із дерев сатани шукало взяти ім'я Христа і надати собі, і тому, як зазначено в приповіді, — сказало до Божої правдивої фіговини: "Ходи, прийми царювання над нами!", але щоб ми йшли своїм власним самолюбним напрямом. Св. Письмо через приповідь відповідає: "Та смоква [правдива] відказала їм [сатанським деревам]: Чи то ж мені понехати мої солодонці й дорогі ягоди мої, щоб бути вивисшеною між деревами [сатанської організації]?" (Суд. 9:11) Божя правдива фіговина оминає сатанську організацію, знаючи, що то є смертельна річ.

⁷ "Фіговина" є символом Божого "святого народу" або царства. Єгова вибрав Ізраїля яко своїх типічних людей зображуючи своє царство і перед тими людьми була покладена надія на царство; і коли Ісус Христос прийшов до того народу, Він вивів прокляття свого Отця проти них бо той нарід був невірний: не приніс овочу. (Мат. 21:19, 20) Ісус Христос зі своїми апостолами установив християнську організацію, котра-то організація була Божою і мусіла бути цілковито послушна Божим приказам. Скоро потім амбітні люди приєднались до Божої організації, і ті самолюбні і амбітні люди скоро замінили замість правдивого служення Богу практикувати релігію та релігійні звичаї. Такий-то напрям вони взяли, а це із-за того, що вони були обдурені сатаною-дияволом. Спевністю, що Бог знав це від починку і задля цієї причини предсказав це через своїх святих пророків. Він предсказав, що "Християнство" зазнає краху, і що надія царства буде цілком однята від нього. Тепер Бог висилає свого вірного останка якого зібрав Ісус Христос до храму і цим вірним свідкам приказано є розосити і доручати Божу вість, і ця доручувана ними правда відкриває "Християнство" яко фальшиву фіговину; і відносно цього пророк Йоїл каже: "облупив її з кори". Це показує разом із безперечними фактами, що царство було відібране від невірного "Християнства" і дано народу приносячому плоди Його, так як це Господь предсказав. (Мат. 21:43) Це позбавляє "Християнство" і цілком полишає його без овочів царства в очах всіх людей доброї волі. У приповіді Господь предсказував цей наслідок: "Сказав же що приповідь: смоківницю мав хтось [Єгова] у винограднику своїм посаджену; й прийшов овочу шукати на ній, та й не знайшов. Рече ж до винаря [Ісуса Христа]: Ось три роки приходжу, шукаючи овочу на смоківниці сій [жидівському народу], та й не знаходжу, зрубай її: на що й землю займає? Він же, озвавшись, каже йому: Господи, зостав її і на се літо, поки прокопаю круг неї та обложу гноем: цей зродить овоч; коли ж ні, тоді зрубаш її". — Луки 13:6—9.

⁸ Як Єгова дозволив Ізраїлю йти протягом вісімнадцять століть, так Він терпів "Християнству" продовжувати фальшиво заявляти що представляє Єгову аж до приходу Ісуса Христа до свого царства, а головню з часу Його приходу до храму в 1918 р., в котрому-то часі всяка надія і сподівання було віднято від "Християнства", що представлено було через злуплення кори і зрубання тієї смоківниці. Наслідок цього є, що "Християнство" тепер є відкинута і після Роттердама Бог покинув його". Єгова посилає своїх свідків проголошувати його правду і цим покидає релігію яка називає себе "Християнською релігією", і показує, що вона є гидотою для Нього; що Він повністю зрікся "Християнства" і що воно є цілком відкинута від Нього. Галузки того невідповідного дерева посохли і стали подібні до золи, такий ганебний і покинутий вигляд має "Християнство". Видавництво книжки Вороги в 1937 р., зробило відомими ці факти до уваги чесних людей.

⁹ Вістка Божої правди, яка відкриває "Християнство" і її так звану "Християнську релігію", показує, що релігія це обман і сіті, цілком віддільна і відмінна від християнства, є в опозиції християнству і через те "Християнство" є віддільне від Ісуса Христа, Жениха; отже, Господь каже до "Християнства": "О! голоси, як молодичця, приперезана веретищем, по мужові [(Ротердам) владителєві] молодощів своїх". (Йоїла 1:8) Надія статися невістою Христа була колись поставлена перед "Християнством", та з причини невірности та надія була цілком відібрана і тепер, втративши цілковито сподівання, як покинута і не признана дівчиця, "Християнство", як показано, знаходиться у великому горю і муках. Єгова каже йому плакати і ридати, і воно це чинить. Свідки Єгови приходять з Божою вісткою правди повідомляючи "Християнство", що воно втратило одно, Ісуса Христа, за котрого вона вважала, що була заручена. "Християнство", а головню провідники її релігійної системи ридують, і заявляють, що це "незвичайне діло" яке виконується тепер на землі є комуністичне і бунтівниче, і що свідки Єгови є комуністами і бунтівниками. Вони взивають до своїх політичних союзників ввести закони в державі проти свідків Єгови що вони є комуністи і бунтівники. Правда відкриває і показує, що папа з Ватикану не є намісником Христа, Жениха, а тому, заявлення зроблене тим високим сановником є фальшиве і облудне. Чуючи смысл вістки, яку проголошують свідки Єгови із Слова Божого, духовенство або релігійні провідники стають істеричні і біжуть стрімголов, шукаючи стримати і знищити свідків Єгови. Боже "незвичайне діло" ображає їх і наповняє великою люттяю, але це буде нічим у той час, коли вони усвідомлять що Єгова виконує "своє діло, своє діло дивовижне", в Армагедоні. Треба мати на увазі, що це, про що тут говорено не робиться проти людей ані із-за спонукання ненависті, але чиниться проти системи, правління котрої займають люди, себто релігія і релігійна система яка стягнула велику зневагу на імя Єгови, і цей обман Єгова тепер відкриває через своє Слово правди.

¹⁰ Нещастя вже прийшло на "Християнство", про яке Господь давно тому предсказав через свого пророка: "Перестали приносити хлібні та ливні жертви в дому Господньому; плачуть священники, служителі Господні". (Йоїла 1:9) Хлібні ниви "Християнства" і виноградники є уражені настільки, що нічого не залишилось із збіжжя для принесу Господу як первоплодів або хлібних приносів, ані жодного плоду виноградного щоб можна було видавити вино і наляти його яко ливний принос Господові. Караюча сарана Єгови зужила збіжжя "Християнства" до такої міри, що не залишила ні овочу, ані напиту, і через те їх релігія не може діяти далше так, як в минувшині. Між ними немає дійсного Господнього вина, щоб веселило серце і хліба з неба, щоб покріпив їх. (Пс. 104:15) З причини цього лиха священники "Християнства" плачуть і ридують.

¹¹ Як те пророцтво сповнилось в меншій мірі на Єрусалимові, так тепер воно сповнилось в повній

мірі на "Християнстві". Бог предвидів, що має прийти на "Християнство", уживши своїх типічних людей, щоб предсказати нещастя яке впаде тепер на релігійні практикування. Господня вість нині відкриває, що Він відтяв всі такі релігійні приноси через свою правдиву святиню, і це включає товпу "вибраних старших". Святиня стала очищена і тепер правдиві поклонники Бога мусять "приносити жертву Господеві в праведності". (Мал. 3:1—3) Господь не просить, ані не приймає релігійних жертв бо вони є зневагою для Його ім'я. Це значить, що такі приноси Бог вважає гидотою і той хто жертвує їх є описаний в цих словах: "Той що заколює вола — він у мене те саме, що той, хто вбиває людину; хто приносить ягня в жертву — те саме, наче б пса задавив; хто приносить жертву хлібну — наче б жертвував свинину; хто палить на подяку кадило — наче той, що молиться до ідола; і як вони свою собі путь обрали, та як їх душа в гидотах кохасться власних". — Іса. 66:3.

¹² Сплячі, упившись вавилонським вином "виноградни земної" пробудились і знайшлись без роботи, а їх пасовища пограбовані і спалені. Вони обдурювали людей через довший період, але тепер вістка Єгови відкриває їх релігійні крутарства і люди доброї волі до Бога покидають релігійні системи і утікають до прибіжища Ісуса Христа. Духовенство більше думало про використання службового становища в особистих інтересах ніж про Господа і тепер вони плачуть тому, що вони знайшлись в надзвичайно скрутнім становищі. Господь через свого пророка (Йоїла 2:17) дає раду релігійним проповідникам, духовенству і іншим релігійністам, що їм чинити, та вони відмовились прийняти ту раду. Свідки Єгови сповіщають через проголошення правди із Слова Божого, що духовенство Ієрархії не є слугами Єгови; і ця вість правди вельми гніває духовенство і вони зчиняють голосне ридання, бо вони знають, що їх крутарства є виявлені і що вони далеко відійшли від Божих вимогів і занедбали їх. Подібно "лукавий слуга" кляса обурюється на видавництва Господніх присудів проти них. Та кляса є "відлучена" від Божої організації і їх доля назначена з іншими лицемірами, і вони ридують і скрегочуть зубами. (Мат. 24: 48—51) Ті дві кляси становлять разом "чоловіка гріха", "сина погібелі", і обидві тепер виступили проти Бога і Його царства.

¹³ "Незвичайне діло" Єгови, що вже поступає тепер вперед через декілька років, відкрило "течище лжи" (Іса. 28:15—17) і практикування лицемірства; і велике спустошення, що прийшло на "Християнство" є далше описано через пророка в цих словах: "Поле облогом лежить, земля сумує; витоптано збіжжя, сок виноградний висох та й оливна повяла". — Йоїла 1:10.

¹⁴ "Незвичайне діло" Єгови робить релігійні поля нещасними на вигляд, подібно до поля, котрого рослинність була знищена шкідниками. Та земля не показує знаку родючості і краси збільшуючогося збіжжя і плодів бо стала цілком спустошена. Такий теперішній стан "Християнства" в котрому є голод чути Слово Боже. "Християн-

ство" тепер сталося приказкою і смородом і Господь описує його цими словами: "Земля опустіє до щаду, і мов би злуплена буде; бо Господь вирік се слово. Засумує, заніє; поникне, помарніє куля земля; поникнуть і ті, що з висока позирали на людей на землі. Бо земля вся зледаццла під живучими на ній, вони бо переступили закони; змінили устами; зломали вічний заповіт". — Іса. 24:3—5.

¹⁵ Духовенство і релігійні вожді "Християнства" замість зважати на пораду Господа ще більше гніваються і кричать до людей: "що нам потрібно більше релігії". Господь сміється з них і чесні люди знають, що релігія це сіль, підробка і шахрайство. Отже правдиві одиниці, це ті, що щиро шукають Єгови Бога і Його Царя, Ісуса Христа, і виконують службу Всевишнього. "Християнством" контролюють три чинники, т. є. релігія, політика і комерційні гендлярі, і ці чинники були з'єднані разом і старалися триматися один одного, а політиканти, до духовенства голосно кричать: "дайте нам більше релігії". Єгова описує про цей стан отсими словами: " Земля бо повна перелюбників; земля плаче від прокляття; посохли степові пасовища, а задуми [пориви] їх ледачі, й сила їх — у кривді. Бо й пророк і священник лицемірні, ба й у домі мойму найшов я їх ледарство, говорить Господь. Тим же то дорога їх буде їм, наче ожеледа в темряві: торкнись їх, а вони попадають; посилю бо лихоліття на їх, час карі їх,— говорить Господь". — Єрем. 23:10—12, *приїмка*.

¹⁶ В "Християнстві" нема трівого, дійсного покарму: "Витоптано збіжжє, сок виноградний висох [осоромлений (Л. В.); є в замішанню (Ром.)], та й оливна пов'яла". Такий є теперішній стан "Християнства". Воно немає духовної поживи, і тому релігійні надіються на політкантів і мінйлів тримати організацію "Християнства" разом. Нема уже "радоців перед Господом" серед релігійстів, тому що вони стали тепер проти Бога Єгови і проти Його Царя і царства, і пішли цілком до сатани і його світа і стались частю його. Господь відкриває ці правди нині для особливої помочі і користи людей доброї волі, Йонадабів, і з цієї інформації, що приходить до них, вони пізнають нещасний стан релігії і релігійстів, і вони втікають до Божого царства щоб могли знайти там охорону і прибіжище перед і під час Армагедону. Много щирх людей були під впливом і контролем релігійних систем "Християнства" і тепер ті люди доброї волі скоро відлучуються від тієї неправедної і нечистої річі.

¹⁷ Вістка Єгового царства проголошувана в границях релігійстів, мучить їх, але вони не зважають на неї і не шукають дороги до направи і прощення; і так Господь каже до "Християнства", а головню до релігійних провідників, що насіяли релігійного насіння: "Рум'янітьє із заводу, ви, хлібороби; ридайте, виноградари; плачте по пшениці й ячмені — пропали жнива в полі." — Йоїла 1:11.

¹⁸ Духовенство, замість сіяти насіння Божого царства і указувати на нього яко єдину надію для світа, сіяли насіння лукавого сатани, і тепер

прийшов час і пора їхнього нещастя за їх невірність до Бога. Не хотячи бути чесними і отверто признати свій мильний напрям, воно продовжує лицемірно розсівати релігійне насіння маючи присмність в політиці і всіх інших світових планах і то без сорому. Проголошувана Божа вістка звернула увагу "Християнству" на той нікчемний стан, в котрому воно знайшлося, однак та вістка не порушує їх до покаяння. Духовенство в гніві опрокидає свідків Єгови, які за Божим розказом несуть цю вістку проміж них і цим чином воно воює проти Бога і проти Його царства. Духовенство називає себе, і через довший час заявляло, що є Господніми "виноградарями" і "хліборобами" на землі, але це є лише претензія. Воно служить Богу устами, але як Ісус сказав їм, що їх серця є далеко від Нього. (Мат. 15:6—9) Вони упиваються вином "виноградни земної" і отверто поповняють перелоб з диявольською організацією. (Одкр. 14:18—20; Одкр. 17:1, 2; Як. 4:4) "Християнство", а головню його релігійні вожді відкинули Боже царство практикуючи дальше релігійні звичаї і тим занехали "свято тижнєве" або жнива. Господь не указує більше жодної ласки цим практикантам лицемірства. Прийшов час кормити "велику громаду", Господніх "інших овець", та замість мати деяку часть у виконанню тої роботи на славу Господа, релігійністи приложують найбільші старання щоб позбавити "велику громаду" нагоди учитися про Бога, Його Царя і царство. Отже, як чинили фарисеї, так і вони відмовляються входити або попірати царство, і роблять все, що можуть, щоб утримувати інших від сприйняття благословенств того царства.— Мат. 23:13.

¹⁹ Релігія була головним средством в стягненню зневаги на ім'я Єгови; і позаяк "Християнство" сталося цілком релігійним і анти-християнським і через те проти царства Божого під Христом, то Єгова одняв від нього всяку ласку; і відносно чого Він предсказав через свого пророка слідує: "Засохла лоза виноградня, фіговина повяла; гранатне дерево, пальма та яблонь — всі дерева в полі повсихали; тим-то й в синів людських всі радости зникли". (Йоїла 1:12) Бог зробив це пекучим для релігійстів "спричинивши спекоту" по приході Ісуса Христа. Такий є наслідок, вираження Його гніву проти гіпокритства. Спекота чи посушлива пора, прийшла на "Християнство" і прийшли дні горя його. Бог предсказав обставини теперішнього часу також через свого пророка в слідуєчих словах: "От же я вам скажу, що зроблю з виноградником моїм: розберу його огорожу, нехай його пустошать, поваляю мур, нехай його топчуть, і полишу його пустою: не будуть його ні обрізувати, ні обкопувати, — нехай заростає терниною й бодяками; та ще й хмарам звелю я, не спускати дощу на його. Виноградник Господа Саваота — се рід Ізраїля, а царство Юдине — се садиво його любе. І ждав він в йому правосуду, — аж тут пролив крові; ждав правди, а тут голосінне". — Іса. 5:5—7.

²⁰ Словами вищезгаданого свого пророка, Господь головню описав сплутощення "Християнства" і всіх релігійних систем. Ось так можна ба-

чити, як Ісус предсказав, що справи царства є цілком відібрані від "Християнства" і Бог наведе спекоту на нього і висушить його. (Мат. 21:19, 20) Гранатне дерево надавало окраси в храмі і на службі в храмі. (2 Мойс. 28:33, 34); і Палестина, земля обітниць називалась "земля... гранатової деревини". (5 Мойс. 8:8; 4 Мойс. 13:23) "Пальмове дерево", тут згадане, очевидно означає плодоносна фінікова пальма (2 Парал. 31:5, замітка на полях); а про "яблонь", овоч котрого є джерелом потіхи, є схоже, як описано в Приповісток Соломонових 25:11. Далше, каже пророк, "всі дерева в полі повсихали". Всі, що є безплідні і не мають признаку царства Божого. Чому? Бо "й в синів людських всі радости зникли". В "Християнстві" нема радости Господа, тому що ніхто з релігійоністів та релігійних провідників "Християнства" не радується приходом царства Божого під Христом. Вони не мають інтересу в оправданні Єговиного ім'я, але противно, зв'язують свою долю з сатаною, богом цього лукавого світа. (2 Кор. 4:4) Як 4:4) По приході Ісуса Христа до храму в 1918 р., радість вірних приятелів Бога і Його Царя і царства чимраз більше зростає, однак ненависть і гірка опозиція до того царства і тих, що його попирають, зростає з боку релігійоністів. Обидві кляси, як-то релігійоністи і "лукавий слуга" кляси знаходяться цілковито без радости Господа. Отже для них, як і для усіх тих хто тримається організації сатани, настав час великого горя. (Одкр. 12:12) Через іншого свого пророка Єгова описує нещасний стан "Християнства" в цих словах: "Плачуть за вином по улицах; радости замеркли, прогнані всі веселощі з землі". — Іса. 24:11.

²¹ В той час, як горе у світі збільшається і релігійоністи, а головню духовенство, продовжує своє постійно-взростаюче запекле переслідування свідків Єгови, вірний останок і їх співтовариші радуються, і так ці слова є вложені в уста таких Господом і вони співають: "Та хоч би не цвіла фіговина, неродив виноградник, і оливина завяла; хоч би нива не дала хліба, не стало овець в кошарі а товару в стайнях, — то я й тоді буду веселий в Господі, й радуватись буду Богом спасення мого". — Аввак 3:17, 18.

РИДАННЯ

²² Як про це є добре всім відомо і визнано, що провідниками в практикованню релігії є ті, що становлять Римо Католицьку Гієрархію і духовенства, і ці разом з "лукавим слугою" клясою, становлять товпу 'чоловіка гріха, сина погибелі', хотая відверто не заявляють що мають спільність одні з другими в роботі. Єгова заявив остаточний присуд проти них і повідомив про той присуд; Він каже до тієї товпи слухати, що Він має ім казати, а опісля ридати: "Попідперізуйтеся веретцем й плачте, священники! Ридайте слуги алтаря! Йдіть, в волосяниціх ночуйте, слуги Бога мого! Не стало ні хліба, ні ливних жертв в дому Бога вашого". — Йоїла 1:13.

²³ В меншому виконанню цього пророцтва священника громада служила при алтарю, однак несвященству Левітському не було дозволено

входити у внутрішній двір де знаходився алтар. Тепер у цілковитому виконанню цього пророцтва на "Християнстві", священнича кляса, духовенство і "лукавий слуга" кляси вдають, що служать при Божому алтарю, всі такі заявляють бути священниками і представителями Бога на землі. Такі священники бачать і чують поширення проголошення присудів Єгови проти релігії, а головню проти Римо Католицької Гієрархії, котра є найбільшим виразом релігії. Ці священники стаються несамовиті і рвуть на собі волосся, і б'ють себе у груди з досади і лютої, при опустошаючій дії тієї вістки. Вони бачать, що їх многи парафіяни зникають від них і їх пасовища стають оголені. Предвидівши це, Бог сміється, і каже їм: 'Ридайте слуги алтаря, що здавали бути слугами Бога і досі називаєте себе такими; то ж йдіть, в волосяниціх ночуйте, і попелі, слуги Бога мого, що заявляєте бути такими'. Це дійсно є нічна пора, бо тьма покрила тепер землю, а головню, що тичиться релігії. Факти добре знамі тепер, показують цю то власну річ, що пророцтво, предсказане Йоїлом бере місце тепер серед тих "слугів", котрі кормилися річами, що приносились до алтаря, і так ті привелеї є тепер забрані від них. І чому вони повинні би не ридати? Їхній прибуток став відрізаний і їх пасовища висушені або спалені, а вони є залишені без роботи і дні їх є на укінченню. Отже Бог каже їм оплакувати всю ніч, бо Армагедон близько. Єгова далше висилає своїх слуг проголошувати вість правди і це вони чинять "день і ніч", що значить всякого часу, і той факт посилює гнів духовенства і воно далше ридає. Будучи закутані в волосяниці се не дає їм змоги мати спокійного сну. Їх формальна одежа не служить для доброї цілі, щоб пом'якшити їх страждання. Їх часописи оголошують тепер по всій землі гучні слова, повні злості, і дають собі волю до всякого рода брехнів проти свідків Єгови, з причини проголошення Божої правди, і таким чином вони із-за злоби і злої волі рекламують Божих вісників і Його вість царства. Католицькі часописи много говорять проти свідків Єгови, та у виконанню цього їх часописи викликають інтерес між чесними людьми, т. є. "католицькою народністю", і ці чесні одиниці тоді стають спонукані старанно досліджувати ті річі. Цим чином вони знаходять правду і утікають з релігійних організацій, щоб могли знайти прибіжище під Христом. Звичайно це спричиняє далше спустошення для Гієрархії, спонукуючи чесних шукачів, що були між релігійоністами, відмовити останнім в заступництві і фінансовій підтримці. Люди не отримують духової поживи від релігійних провідників і чесні одиниці бачать, що нема більше причини для них приносити жодного фінансового попертя релігійоністам, щоб підтримувати їхні діла. В "Християнстві" панує голод задля браку чути божественну правду. Релігійоністи не мають духової поживи проте вони є всегда розлученими і їх ридання постійно зростає. Релігійні вожді несамовито домагаються від своїх політичних союзників щоб що-небудь було вчинено, щоб примусити замовкнути тих "чумних" свідків Єгови.

Яко наслідок в законодавчих органах висуваються закони, котрі, якщо б прийняли і ввели в життя, то цим чином позбавили б нагоди щирих християн чути правду Божого Слова. Змагання запровадити такі закони свідкує про муку релігійоністів, а також оповіщає правду Слова Божого, таким чином правда відносно царства проповідується із-за будь-яких обставин і це робить ридання релігійоністів сильнішим і сильнішим із всезростаючою люттяю.

²⁴ Хто є відвічальний за цей стан голоду в краю "Християнства"? Релігійне духовенство заявляє, що свідки Єгови, котрих вони називають "комуністами" є відвічальні за цей стан. В цьому вони знову сильно помиляються. Вірні християни котрі проголошують вістку Божого царства не є комуністами. Вони є цілком відділені від усіх політичних партій або товариств, і їх посвята і служба належиться Богу Єгови і Його царству під Христом, і нікому іншому. Хто ж тоді спричинив ту голоднечу в "Християнстві"? Властива відповідь є дана через Божого пророка в цих словах, а іменно: "Се надходять дні, говорить Господь Бог, що пішло голод на землю, — не голод хліба, та й не жадобу води, а жадобу почути Боже слово. Будуть ходити од моря до моря, і блукати від півночі на південь, шукаючи слова Господнього, та не знайдуть його". — Амоса 8:11, 12.

²⁵ Завважте це що Єгова каже: "Я пішло голод на землю". Єгова зробить це ясным, що Він є Той, що спричинив ці обставини спустошення на "Християнство", і це з причини невірності тих, котрі заявляли, що представляють Його але котрі показали, що є наскрізь лицемірами, і Він заявляє, що "надія лицемірного погине". (Йова 8:13) Духовенство заявляє, що воно є головою Божої організації на землі. Звернувшись цілком до релігії вони стались грішниками, і до них Єгова каже: "Затремтять грішники на Сионі; переляк огорне безбожних [лицемірних (англ.)]: хто ж з між нас зможе жити коло огню, що все пожирає, хто з нас видержить, коло вічного полома"? (Іса. 33:14) Ті релігійоністи тепер чують виглошення судьби релігії, і вони стають настрашені і дальше ридають.

²⁶ Для людей в "Християнстві" є можливий вихід, який міг би бути ужитий ними, однак релігійні проводарі не приложують зусиль щоб скористати з того виходу. Бог знає, що вони не скористають з того виходу, але Він каже їм про це щоб вони не мали вимівки сказати, що вони не знали. Отже Господь каже релігійоністам, котрі заявляють, що представляють Його: "Визначте піст, оповістіть сходини громадські, скличте старшину й усіх осадників землі в дом Господа, Бога вашого, й благайте Господа". — Йоїла 1:14.

²⁷ Якщо б духовенство послухало Божого приказу і перебувало б у постах заповіданих Господом, то сконечности воно мусіло б припинити свої релігійні практикування і додержання їх, в котрих вони мали приємність, щоби виглядати в пошані перед світом. Дійсний піст, який Бог заповідав, мав стягнути на духовенство зневагу сатани і Його слуг. Римо Католицька Гієрархія

ніколи не мала приємності у постах які заповідав Господь, тому що вони стались головними представителями сатани на землі. Вони роблять зовнішній вигляд поста, плачуть і ридають, і цим сподіються справити враження на народ, але це не є той піст до котрого Бог закликає щоб святити. Піст в котрому релігійоністи мають приємність є гіпокритичний, бо вони зробили зовнішній вигляд сподіючись впливати на людей; і відносно цього Господь говорить: "Ви постите хліба на те, щоб сваритись та правуватись, і немилосердною рукою кулакувати других; ви не постите того дня так, щоб голос ваш чуто в горі на небі. Чи се такий піст, який я собі вибрав, — день, коли то чоловік впокорує душу свою, похлює, наче тростина, голову свою й попів та верітку підстилає під себе? Чи се назовеш ти постом та днем угодним Господеві?" — Іса. 58:4, 5.

²⁸ Релігійні проводарі Ісусового часу, коли то Він був вперше на землі, задовольнялись такими лицемірними постами, і промовляючи до своїх учеників, Ісус сказав: "Коли ж постите, нехай не буде в вас, як у лицемірів, сумного виду; змінюють бо лиця свої, щоб здаватись людям постниками. Істинно глаголю вам: Що мають вони нагороду собі. Ти ж, коли постиш, намасти голову твою, і вмий лице твоє; щоб не здавався людям постником, а Отцеві твоему, що потай: а Отець твій, що бачить потайне, віддасть тобі прилюдно." — Мат. 6:16—18.

²⁹ В пророцтві Йоїла Господь говорить релігійоністам постити або стримуватись від поживи яку вони уживали щоб обдурювати людей, т. є., від релігійних наук і звичаїв. Вони кормляться лише релігійною поживою, і такою поживою, котра є безвартісна, вони кормлять прихильників релігії; та Бог велить щоб їх служителі і народ стрималися від цього релігійного покарму. Їх піст мав бути подібний до того, в котрім люди доброї волі в Ниневії стрималися чуючи Божий присуд. (Йона 3:5) Нікому не приказано постити від правди. Це є та правда Божого Слова котру Бог приносить до людей і запрошує їх споживати її і жити. Релігійоністи не мають правди, а замінили правду на теорії людей. Тепер Господь каже їм зупинитись в цьому і звернутися до правди і кормитись тим о що Бог постарався. Ті, що знаходяться серед релігійоністів що хочуть знайти поміч мусять виконувати цей приказ і постити від того чим релігійні вожді прислужували їм. Слухатись того приказа Єгови мало би поставити таких у клясу з Ісусом Христом, і на них мала б власти зневага подібно тій, що впала на Господа. (Рим. 15:3) Духовенство уникає всякої річі що тичиться тої справи. Чесні одиниці між релігійоністами бажать бути послужними Господу, і вони так чинять, і знаходять поміч, охорону і благословенство у Господній організації.

³⁰ Дальше повідомляючи їх Єгова каже: "Оповістіть сходини громадські [день повздержування (в замітці)]." Останнього дня "свята кучок" вірні Ізраїльтяни скликали громадське зібрання. (4 Мойс. 29:35) Тоді це був час стримання від виконання рабської роботи, котра служила сотворінням для самолюбної наживи. Замість щоб

шукати і служити самолюбним річам, вони мусіли сходитись і шукати Бога в Його храмі. Сьогодні інтереси царства мусять бути найважливішими в умі і серці тих, що відвідують такі громадські зібрання, інакше названі "свято кучок". "Християнство", себто ті, що практикують "Християнську релігію" не скликають таке зібрання як "свято кучок" бо чинити так, вони мали б залишити всі їх релігійні церемонії і приєднання до політики і їхньої спільної діяльності, котрі-то всі річі є самолюбними і ужиті для самолюбної наживи. Це мало би означати, що всяка "Католицька Акція" мусіла бути зупинена і цілком відкинена; та Єрархія ніколи не згодиться на це.

³¹ Даліше, даючи пораду релігійністам, Єгова говорить до них: "скличте старшину [старі люди (Л. В.); себто так сказати, сновиди, про що згадується в Йоїла 2:28]". Вони надто мають потребу бути зайнятими в такому пості або дню повздержування. Вони мусять покласти релігійним снам і маревам, і здогадам, а звернутися всеціло до правди царства Божого. На них лежить велика відвічальність як наприклад на молодих. Це відноситься до "вибраних старших" кляси, в теперішнім часі. Нехай всі, що даліше тримаються релігійних звичаїв, в котрих давали собі волю підчас "періоду Ілії" повздержатись від них і геть відвернутися звідти, і цілком звернуть увагу на службу і інтереси царства Божого. Це напаминання включає "усіх осадників землі", т. є. усіх, що зробили угоду чинити волю Богу. Релігійністи якщо завважали на ту пораду то мали б стриматися від так званого дому Божого, "вертепа" торговельних хабарників (Срем. 7:11), і мусіли б повернутись і "служити Богу і Його Царю".

³² Є двояка ціль в тому, що Єгова поставив на релігійністів і на тих, що знаходяться під релігійними проводарями, відвічальність, щоб оповіщати день посту або повздержання, а іменно: 1) дати остереження всім хто задовольняється релігією, і 2) відокрити єдиний спосіб утечи з сатанської організації, о який постарався Бог для тих, що є доброї волі до Нього. Є такі одиниці серед релігійних провідників і під їх впливом що зіймають і сумують задля гідот, що діються в "Християнстві" і такі люди мусять отримати нагоду чути і пізнати що є дорога утечи і де вони можуть знайти безпеченство. Тому Господь велить щоби "усі осадники" зібрались в дом Господа й "благали Господа". (Йоїла 1:14) Через такий чин, вони признають свої провини, що вони наслідували і практикували релігію, і її традиції радше чим слухати і виконувати Слово Боже, і почитати Його в душі і правді. Вони повинні признати, що присуд тепер проголошений не є присудом Йоїла пророка ані жодного чоловіка, чи свідків Господа, але що це є Божим присудом і вираженням Його осуду проти релігійних звичаїв. Вони мусять призивати імя Господа задля милосердя і виражати свою рішучість служити Йому, і сповняти заповіді Його щоб дбати про інтереси царства. Вони мусять шукати справедливості і смирності і стати послухними. (Соф. 2:3)

Коли це все мусить бути вчинено? Тепер, в нишній час, нім зачнеться Армагедон. Тоді буде запізно благати Господа коли зачнеться Армагедон. Коли битва Армагедон зачнеться, "тоді кликатимуть мене, — та не озовуся; з досвітку шукати будуть, — та не знайдуть мене. За те, що знанне ви зненавиділи й страху Божого не прийняли, що не хотіли слухати моєї ради, погордували докорами моїми, за се їстимуть плоди вчинків своїх та переситяться химерами своїми". — Прип. 1:28—31.

³³ Через декілька століть сатана продовжував свої релігійні і інші діяння безперешкодно; та кінець тому часу мусить прийти, і він прийшов тоді, коли Єгова посадив на престолі Ісуса Христа і післяв Його володіти в той час як ворог сатана ще є діяльним. (Пс. 110:2) Отже Господь через свого пророка каже: "О, що за день Господень; мов хуртовина, прийде він од Всемогучого, й усе спустошить". (Йоїла 1:15) День Єгова зачався в 1914 р. Час для сатани вийшов і тепер він мусить уступитись. Війна в небі відбулась і сатана був скинутий на землю. (Одкр. 12:1—9) Тоді, в 1918 р. суд зачався з дому Божого. (1 Пет. 4:17) В той час Бог стримав день горя для надання часу, щоби робота свідочтва могла бути виконана. Це Він зробив для користи тих, що люблять Бога і Його царство і щоб зібрати "інші віви" Господа. (Мат. 24:22) Від тоді прийшов час в котрім Бог виконує своє "незвичайне діло". Це є час, коли Бог спричинив, щоб Його зворотній присуд проти організації сатани був оголошений і послужив осторогою всім, та відокрих людям доброї волі єдиний спосіб утечи від знищення котре скоро повинно послідувати. В цьому часі свого "незвичайного діла" Єгова висилає свою армію "сарани", котра становить пощест на "Християнство" і посуху направлену проти релігії. (Йоїла 1:4, 10, 12) Є це остереження, що битва великого дня Бога Вседержителя вже близько. Гнів Бога не зупиниться із—за пощесті сарани і періодом засухи та голоднечі в "Християнстві", але досягне свого вершка в Армагедоні. Тепер прийшов час 'нищительних комак' "Християнства" або релігії. Отже та пощест не походить від людей. Це не є продовження іншої релігійної кампанії, або пропагандистського руху як наприклад атеїсти, більшовики і комуністи, і інші безбожні радикали. Походить це від Всемогучого Бога, що посилає тепер своїх слуг і вісників проголосити Його ім'я і Його замір, і те, що Він приказав мусить бути виконано зараз же перед битвою Армагедон. — 2 Мойс. 9:16, *Лезер*.

³⁴ Немає ніякої нестачі духової поживи в Божій коморі, однак голод є по всьому "Християнстві" і той голод є щоб почути Слово Боже і це являється відповідним фактом, що Бог закрив двері для "Християнства". "Чи ж не зникає вже перед нашими очима пожива з дому Бога нашого, а з нею радощі й веселощі?" (Йоїла 1:16) Релігійні проводарі знають, що Бог покинув їх. Цей текст після *Роттердама* ясно пояснює і вказує на релігійних проводарів, які кажуть: "Чи ж не перед нашими очима та пожива зникає?" Гнів Єгови прийшов на "Християнство" точно як Бог за-

явив до типічного так і позатипічного Єрусалиму через уста Мойсея. "Коли ж не слухатимеш голосу Господа, Бога твого, і не старатимешся сповняти всі заповіді його і встанови, що заповідаю тобі сьогодні, так прийдуть на тебе всі ці прокляття і справдяться над тобою". (5 Мойс. 28:15) Подостатком духової поживи є поширено по всій землі свідками Єгови і вона є взята з Божої комори, але "Християнство" не має доступу й частки в її розповсюдженні. Ні Римо Католицьке духовенство ні інші релігійні провідники чи "лукавий слуга" кляса не мають нічого до роздавання духової поживи Господньої. Ніхто з них не є вжитий для оправдання Єгового ім'я, а навпаки вони є проти царства. Вся пожива з Господньої комори, що є рознесена до людей є рознесена свідками Єгови і їх співтоваришами, Йонадабами і всі вони разом ділають через Товариство Вартової Башти. Релігійністи "Християнства" бачать сей факт і розпучливо стараються перешкодити слугам Єгови рознести духову поживу до простих і голодних людей.

³⁵ В останніх місяцях Бог ясно відокрив вірним слугам різницю між т. з. "Християнською релігією" і християнством, т. б. правду, котра відкриває виразно бачити марність релігійних систем, показуючи людям, що вони нічого не можуть отримати від релігії пожиточне, але лишень шкідливе і що їх єдина поміч приходить, коли вони ступають слідами Ісуса Христа, і є послухні Йому, отже є дійсними християнами. Книга *Вороги* поміщує правду відносно релігії і християнства і в короткім часі після того, як її було видано, її тираж досяг більше ніж два мільона примірників і брошуру Л і К, котра поміщує короткий виклад про обман релігії і що то є християнство і через декілька місяців було поширено більш ніж двадцять мільонів примірників серед людей. Ця робота Господня є змальована по шестю сарани, що пожирає те, що ще залишилося в "Християнстві". Релігійне вчення про "чистилище" се обман, котрий через довгий час був джерелом найбільшого прибутку для Гієрархії і тепер його повністю викрито як найбільш користолюбне шахрайство яке коли-небудь чинилося; і це вельми страшить і лютить духовенство. Їх власні публікації подають більше про цей факт.

³⁶ Се "незвичайне діло" Єгови, котре Він виконує через своїх вірних слугів, т. є. через свою армію "сарани" відняло спокій і радість від Римо Католицької Гієрархії, котрої богом є сатана. Отже вони кажуть: "Так, радість і веселість [є віднята] від дому Бога нашого". Той дім, котрий колись гучно заявляв бути поширювачем духового харчу, тепер стався домом політичних і комерційних розбихак. Отож добре описує Католицьку Акцію колишній Ізуїт духовенства і каже в своїй книзі *Рим поступається, щоб покорятися*: "Католицизм являється важною пероною, що чим-то нагадує клан і становить у великій мірі соціально-політичне об'єднання. Католицька діяльність в практикуванні становить Католицьке угруповання, котре бореться щоб у свій спосіб контролювати Америку"; т. є. політично-

фінансовим напрямом. Жоден релігійний провідар не вірить, а тому не навчає, що Ісус Христос прийшов до храму Божого і вони через те не мають вирозуміння чи оцінки що царство Христа прийшло. Як це було з релігійними жидами, так це є тепер з "Християнством", до котрого Господь каже: "Оце ж оставляється вам дом ваш [релігія] пустий". — Мат. 23:38.

³⁷ Духові врожаї "Християнства" зазнали цілковитої невдачі: "Зерно зітліло [насіння зогнило (П. В.)] під скибами своїми, спорожніли засіки, повалено стодоли, бо не стало збіжжя". (Йоїла 1:17) Це є цілковита відсутність і сподівання на новий урожай. Як здається, то Бог тепер вчинив ясним, що нічого доброго не може повийтисися від релігії. Тепер насіння релігії гние бо посіяне за спонуванням диявола, а його час скінчився. Люди нічого не можуть дістати від релігії. (Всі люди доброї волі до Бога пізнають сей факт і втікають з релігійних систем і шукають захисту в Ісуса Христа.) Велика спека спричинена правдою Господньою і цілковита відсутність дощу правди в "Християнстві" обертає її комори в непотрібну річ де немає що покласти в них і нічого щоб взяти з них для людей. Релігійністи не оціняють дійсний стан річей. Ті що є щирими між ними оціняють дійсний стан і вони зітхають і плачуть задля гидот, котрі діються в "Християнстві" і Господь чує їх плач і посилає їм духову поживу через своїх вірних слугів. — Езек. 9:1—10.

³⁸ Легковірні прості люди були в'ючною твариною для духовенства і інших релігійних, політичних і комерційних провідарів і ті тепер бачучи спустошений стан є в великому замішанні і горю. "О, як реве скотина, сумує стадо худоби, що нема їм паші та й отари валяться з ніг". (Йоїла 1:18) Вся релігійна система є приречена і прямує до скорого знищення. Велика протилежність існує між людьми Божими, про що є описано в цих Господніх словах: "Єрусалим [ті, що становлять Божу організацію, і хто прагне миру і служить Богу і Його Царю] стоятиме як місто без мурів [не нуждаючись в охороні] задля множества людей і скоту в ньому". — Зах. 2:4, анг.

³⁹ Через свого пророка Єгова вказує людям, що вони мають чинити, але релігійні провідарі відмовляються слухати. Ті, хто є доброї волі і хто держить свої очі відкриті на правду є показані пророком через ужиття цих слів: "До тебе, Господи, кличу: ось огонь попалив травні пасовища по степу, полон'є посмалило всі дерева в полі". (Йоїла 1:19) Замість того, щоб провідарі релігійного духовенства прилучилися до спільності з людьми доброї волі взивати до Господа, то вони продовжують кликати о Боже благословіння на політичні і комерційні плани світа і в той самий час намагаються знищити тих, хто приносить потішаючу Божу вість для прагнучих одиниць. Чоловіка, що недавно поставлено на пост папи Гієрархії покликано благословити Сполучені Штати і напрям цього є доконати політичного впливу. Благословіння папи було дане бивці, що знищив Іспанію і Ефіопію, і зруйнував багато інших людських осель в різних частинах землі.

(Продовження на стор. 162)